

کارگران جهان متحد شوید

۱۸ اردیبهشت ۱۳۸۶

۸ ماه ۲۰۰۷

شماره ۸۶

قطعهنامه شورای همکاری شکل ها و فعالین کارگری

به مناسبت اول ماه مه سال ۱۳۸۶

اول ماه مه ، روز جهانی کارگر را در شرایطی برگزار می کنیم که نظام سرمایه داری در همه جای دنیا با بحرانهای فزاینده ای دست به گریبان است. این نظام از یک سو برای تقلیل بحران های دامن گیرش ، فشار مضاعفی را به کارگران و نیروی کار آنها در جریان تولید وارد می کند و از سویی دیگر تهاجم به دستاوردهای اجتماعی این طبقه را که حاصل نزدیک به دو قرن مبارزه و جان فشانی کارگران در ابعادی جهانی ست ، به منظور بازپس گیری آن ها در دستور کار خود قرار می دهد. سرمایه داری در ایران نیز اوضاع و شرایط متفاوتی را طی نمی کند. این بخش از سرمایه در هماهنگی با سرمایه جهانی در جهت تامین شرایط مطلوب برای انباشت روز افزون سرمایه ، کسب سودهای نجومی ، کارگران را به شدیدترین شکل ممکن مورد بهره کشی و استثمار قرار می دهد و به معنای واقعی کلمه از هستی ساقط می نماید.

سرمایه داری در ایران با اتکا به ارگانه های متعدد قدرت و سوءاستفاده از تفرقه و پراکندگی کارگران در غیاب تشکلهای سراسری و مستقل آنان ، شرایط بسیار سخت و طاقت فرسایی را به کارگران تحمیل می کند.

دستمزدهای بسیار نازل و بی مقدار ، بیکارسازی و اخراجهای فردی و دسته جمعی و تحمیل شرایط به غایت ناعادلانه «قراردادهای کار» به کارگران تحت عنوان «قراردادهای موقت سفید امضا» و کار تحت شرایط و ضابطه شرکت های پیمانکاری ، عدم پرداخت به موقع دستمزدها و تعویق آنها گاه برای ماه های متمادی و تعرض به ابتدایی ترین و پایه ای ترین حقوق و مطالبات کارگران از قبیل آزادی تشکل و اعتصاب ، حق آزادی بیان و تجمع و ... و در همین ارتباط تهدید و ارباب و دستگیری و زندان در پاسخ به اعتراض کارگران به بی حقوقی مطلق خویش و ناامنی شغلی و اقتصادی این طبقه، تماماً رهاوردی ست که که سرمایه داری در قبال انباشت بیشتر و افزونتر سرمایه و ارزش اضافی بر کارگران تحمیل می نماید. حمله به تجمعات کارگران از جمله هجوم به اجتماع کارگران جویای کار معدن مس خاتون آباد و تیر اندازی و کشتار آنها ، حمله به کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و معلمان سراسر کشور و دستگیری و بازداشت تعدادی از آنها ، تنها به خاطر طرح خواسته ها و مطالبات معیشتی شان و اخیراً نیز دستگیری و بازداشت محمود صالحی ، یکی از فعالین سرشناس جنبش کارگری که تنها به جرم گرامیداشت روز جهانی کارگر و برگزاری مراسم در این روز بازداشت و روانه زندان شده است ، خود تنها نمونه هایی از این برخوردها و

تعرضات سرکوبگرانه و ضد کارگری در ایران است.

با این همه کارگران هیچگاه در برابر این تهاجمات ساکت ننشسته اند و همواره صدای اعتراض خویش را در مقابل تعرض سرمایه و حامیان آن به سطح معیشت و حقوق پایه ای خویش بلند کردند و به اشکال مختلف دست به مقاومت و پایداری زدند. تا آنجا که در شرایط حاضر می توان صدای اعتراض این طبقه را در بسیاری از مناطق و شهرها به ویژه در مراکز کار و تولید کارگران شنید و نشانه های آن را همه جا مشاهده نمود..

متأسفانه در اکثریت قریب به اتفاق موارد ، این اعتراضات و این مقاومت ها هماهنگ و متشکل نیستند و از انسجام و به هم پیوستگی لازم جهت پیگیری و به کرسی نشاندن آن خواسته ها و مطالبات برخوردار نمی باشند و حال آنکه پیگیری حقوق و مطالبات کارگران و مقاومت و پایداری در قبال تهاجمات سرمایه ، تنها با سازماندهی متحدانه و ایجاد تشکل های گسترده و سراسری کارگران امکانپذیر خواهد بود. همین جا یادآوری می کنیم که به باور ما رهایی کامل از منجلا ب و فلاکتی را که نظام سرمایه داری برای کارگران مهیا نموده و به آنان تحمیل می کند ، تنها و تنها با الغای کامل و همه جانبه این نظام نابرابر و استثمارگری متحقق خواهد شد و لا غیر. لیکن تا آن زمان و همراه برای تحقق این امر خطیر ما کارگران برای پیگیری خواسته ها و مطالبات زیر و به کرسی نشاندن آنها تلاش و مبارزه خواهیم کرد:

تشکلهای، سازمانها و فعالین کارگری در سراسر جهان

هم طبقه ی ها!!!

امسال نیز همانند سالهای قبل ما کارگران در ایران، در شرایط بی تشکیلی و بی حقوقی مطلق اول ماه می را گرامی داشتیم. امروز شرایط بحرانی برسرنوشت کارگران و معلمان ایران حاکم است. پایین بودن سطح زندگی، وضعیت دشوار معیشتی، دستمزدهای زیر خط فقر، قراردادهای موقت و به تعویق افتادن دستمزدهای بسیار نازل که بعضاً تا ۳۲ ماه ادامه دارد، کارگران را به قعر زندگی جهانی سوق داده است. درست در چنین شرایطی کارگران ایران تحت انواع سرکوب و فشارهای امنیتی روز اول ماه می به خیابانها آمده و خواهان ایجاد تشکل آزاد کارگری و دیگر مطالبات خود شدند. این در حالی است که دولت ایران با پذیرفتن مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ می باید متعهد و پایبند به اجرای مفاد مقاوله نامه های فوق باشد. اما بر خلاف تعهداتش در مقابل پذیرش این توافقنامه ها هیچ گونه مراسم مستقل را بر نمی تابد و با کارگران در تمامی عرصه های مبارزاتی بشدت برخورد می کند. اول ماه می امسال کارگران در شهرهای مختلف ایران از جمله تهران، کرمانشاه و سنجع عزم آن داشتند که همانند سالهای پیش و تحت فضای به شدت پلیسی مراسم مستقل خود را برپا دارند. که مطابق معمول مورد یورش مامورین نیروی انتظامی قرار گرفتند. اما این یورش در سنجع به گونه بسیار وحشیانه ای صورت گرفت.

برای آناه فارغ از تعلقات خانوادگی و کشوری.

۸- حمایت جدی و همه جانبه از حقوق و مطالبات حق طلبانه معلمان، کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی، پرستاران و سایر بخشهای درگیر در جنبش های اجتماعی طبقه کارگر و در همین رابطه حمایت از مبارزات جاری و مستمر آنان.

۹- حمایت از خواستها و مطالبات آزادی خواهانه و عدالت طلبانه زنان، دانشجویان و همه قشرهای تحت ستم جامعه و رفع تبعیض و فشار نسبت به آنان در سطوح مختلف جامعه.

۱۰- آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی از فعالان جنبش کاگری از زندان و آزادی همه کارگران و معلمان دربند و کلیه زندانیان سیاسی.

«شورای همکاری تشکلهای و فعالین کارگری»

۱- اتحاد کمیته های کارگری

۲- انجمن فرهنگی و حمایتی

کارگران

۳- کمیته هماهنگی برای ایجاد

تشکل کارگری

۴- کمیته پیگیری ایجاد تشکل

های آزاد کارگری

۵- گروهی از فعالین کارگری

۶- جمعی از دانشجویان

آزادخواه و

برابری طلب دانشگاه های ایران

۱- بازنگری در میزان حداقل دستمزد کارگران برای سال ۱۳۸۶ (۱۸۳ هزار تومان) و افزایش آن متناسب با حداقلهای یک زندگی انسانی.

۲- تامین امنیت شغلی برای همه کارگران و مزدبگیران از طریق لغو فوری قراردادهای موقت کار و استخدام رسمی همه کارگران در سراسر کشور، ممنوعیت اخراج و بیکارسازی کارگران به اشکال و بهانه های مختلف، از جمله به بهانه ی خصوصی سازی و نوسازی صنایع.

۳- پرداخت فوری کلیه حقوق و مزایای معوقه کارگران همراه با خسارتهای وارده به آنها در طول این مدت.

۴- پرداخت بیمه بیکاری مکفی به کلیه کارگران آماده به کار، بیکار شده و اخراجی تا زمان بازگشت به کار و اشتغال مجدد آنان.

۵- حق ایجاد تشکل های آزاد و مستقل کارگری (مستقل از دولت و کارفرمایان) و سایر حقوق اجتماعی از جمله حق آزادی اعتصاب، تجمع، راهپیمایی، قلم، اندیشه، بیان و ...

۶- به رسمیت شناختن اول ماه مه (روز جهانی کارگر) به عنوان روز تعطیل رسمی در تقویم کشوری و حق برگزاری آزادانه مراسم گرامی داشت این روز برای تمامی کارگران در همه نقاط کشور.

۷- توقف فوری کار کودکان و تامین زندگی شایسته و انسانی

فراخوان اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار به مردم سندج

کارگران، معلمان، دانشجویان؛ جوانان

سه روز از سرکوب وحشیانه مراسم اول ماه مه و ضرب و شتم و بازداشت کارگرانی که در این مراسم حضور داشتند میگذرد. در طول این مدت علی‌رغم پیگیری خانواده های بازداشت شدگان، این کارگران همچنان در زندان بسر می برند و تازه، ماموران سرکوب طی دیروز و امروز شیث امانی، خالد سواری و طیب چتانی را نیز بازداشت کرده و همچنان به دنبال بازداشت سایر اعضای هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار هستند.

کارگران بازداشتی هیچ کاری جز دفاع از حقوق انسانی شان و برگزاری مراسم اول ماه مه که حق مسلم آنهاست نکرده اند. سرکوبگران با بازداشت محمود صالحی در پیش از اول ماه مه، تلاش کردند تا با ایجاد جو رعب و وحشت مانع از برگزاری مراسم اول ماه مه بشوند، اما اعضای اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و دیگر فعالین کارگری در مقابل این وضعیت تسلیم نشده و در اقدامی جسورانه و حق طلبانه، اقدام به برگزاری مراسم این روز کردند. این حق ماست که اول ماه مه را برگزار کنیم، تشکلهای خود را بر پا داریم و از حقوق انسانی مان دفاع کنیم. هیچکس نمیتواند این ابتدائی ترین حقوق انسانی را از ما کارگران سلب کند.

کارگران، تشکلهای کارگری و سازمانهای کارگری جهان!!!
ما کارگران ایران از شما می خواهیم در راه همبستگی جهانی طبقه کارگر به هر شکل ممکن به حمایت از مبارزات کارگران ایران برخیزید. انتظار داریم در راه احقاق حقوق کارگران، معلمان و دیگر بخشهای طبقه کارگر ایران برای آزادی محمود صالحی که به جرم شرکت در مراسم روز جهانی کارگر در سال ۱۳۸۳ زندانی شده است، آزادی بی قید و شرط دستگیر شدگان مراسم اول ماه می سال جاری، منع هر گونه اذیت و آزار، تعقیب و دستگیری کارگران و فعالین کارگری، همچنان برپایی تشکلهای آزاد و جلوگیری از اعمال وحشیانه سرکوبگران از ما حمایت کنید.

«شورای همکاری تشکلهای و فعالین کارگری»

۱۴/۲/۱۳۸۶

۱- کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

۲- کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

۳- انجمن فرهنگی و حمایتی کارگران

۴- اتحاد کمیته های کارگری

۵- گروهی از فعالین کارگری

۶- جمعی از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه های ایران

ترجمه و به تشکل های کارگری جهان ارسال شود.

تکثیر و توزیع شود.

اطلاعیه شماره ۲

روز اول ماه می کارگران به همراه خانواده های خود در مقابل اداره روابط کارسندج تجمعی برای برگزاری مراسم اول ماه می برپا کردند. کارگران با مشاهده جوشدید پلیسی از بیم دخالت پلیس ناچار به قرائت قطعنامه تنظیمی خود در ابتدای مراسم شدند. لحظه ای که آخرین بند قطعنامه خوانده می شد، نیروی انتظامی به جمعیت حاضر در مراسم حمله کرده و تلاش کرد، سازماندهندگان این مراسم را دستگیر کند که با مقاومت دیگر کارگران و خانواده های شان روبرو شد این کشمکش تا نیم ساعت ادامه یافت، آنگاه گارد ویژه (گارد سرکوب) در محل حاضر شد. از این لحظه کارگران در مقابل توحش افسار گسیخته ای قرار گرفتند. گارد ویژه با سرکوب، ضرب و شتم کارگران، زنان و کودکان خرد سال آنان را وادار به پراکنده شدن و پناه بردن به خیابان های اطراف کرد. نیروی گارد ویژه ضد کارگری با پاشیدن اسپری فلفل و مواد بیهوش کننده بر چشم و صورت کارگران سرکوب را با باطوم ادامه داد. حدود ۲۰ نفر از کارگران را در حالی که بر اثر فلفل، مواد بیهوش کننده و ضربات باطوم بیهوش بودند دستگیر و به زندان منتقل کردند. تعداد دیگر از زخمی ها توسط مردم سندج از دست پلیس نجات یافته مداوا شدند. جراحات وارده به برخی از کارگران بسیار شدید است از جمله برخی دچار شکستگی دست و پا و سایر قسمت های بدن شدند. هنوز دستگیری فعالین کارگری در سندج طبق لیست سیاهی که ماموران امنیتی تهیه کردند ادامه دارد.

اکنون، ای کارگران و سازمان های کارگری در سراسر جهان!!!

ما کارگران ایران با توجه به مبارزات روز افزون خود و سایر اقشار جامعه ای ایران در راه تحقق آرمان همبستگی جهانی کارگران، انتظار حمایت همه جانبه در بعد جهانی داریم تا بتوانیم زیر سایه همبستگی جهانی کارگران سرکوبگران را به عقب نشانده ضمن آزادی کارگران زندانی پی گیری مطالبات خود را هرچه قویتر ادامه بدهیم.

تعرض به کارگران، به دلیل برگزاری مراسم اول ماه مه و ضرب و شتم آنان، لگد مال کردن وحشیانه ی ابتدائی ترین حقوق انسانی کارگران است. بدیهی است، اگر ما امروز اجازه دهیم تا ابتدائی ترین حقوق تولید کنندگان اصلی ثروت در جامعه، اینچنین لگد مال شود، می باید فردا برای نفس کشیدن در خانه هایمان نیز، از حکومتگران کسب تکلیف کنیم. اینان از ما کارگران توقع دارند تا همانند بردگان هزاران سال پیش، هم فقر و گرسنگی مفرط و بی پایانی را متحمل شویم و هم صدایمان در نیاید، اما ما ذره ای از حقوق انسانی خود کوتاه نخواهیم آمد.

مردم آزادیخواه و برابری طلب! ما در اعتراض به این وضعیت ضد انسانی و دفاع از حقوق کارگرانی که مورد ضرب و شتم قرار گرفته و بازداشت شده اند، شما را فرا میخوانیم تا به اتفاق هم و دوشادوش خانواده های کارگران بازداشتی، ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخه ۱۳۸۶/۲/۱۵ در مقابل دادگاه، در میدان بسیج سنندج گرد هم آئیم و متحدانه خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط همه کارگران بازداشتی و محاکمه عاملین و آمرین حمله به کارگران شویم.

زنده باد اول ماه مه

زنده باد آزادی و برابری

اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار

۱۳۸۶/۲/۱۳

ادامه دستگیری فعالین کارگری در

شهر سنندج

بر اساس خبرهای رسیده از شهر سنندج، در حالیکه ۲ روز از برگزاری مراسم روز جهانی کارگر و سرکوب آن از سوی ماموران رژیم می گذرد، بازداشت فعالین کارگری در سنندج همچنان ادامه دارد.

خالد سواری نایب رئیس هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار به وسیله مامورین امنیتی در مقابل "پاساژ نور" بازداشت و به نقطه نامعلومی منتقل شده است.

"طیب چتانی" یکی دیگر از فعالین کارگری سنندج و کارگر کارخانه

پرریس نیز چهارشنبه شب ۱۲ اردیبهشت ماه در منزلش بازداشت و مکان نگهداری وی نیز معلوم نیست.

گفتنی است که در حال حاضر بیش از ۱۰ نفر از فعالین کارگری شهر سنندج در بازداشت به سر می برند.

مراسم روز جهانی کارگر در شهر سنندج روز ۱۱ اردیبهشت ماه از سوی ماموران امنیتی و انتظامی رژیم سرکوب و شرکت کنندگان نیز مورد ضرب و شتم قرار گرفتند.

تجمع خانواده های بازداشت

شدگان اول ماه مه سنندج در

مقابل شورای شهر

جمعی از فعالین کارگری و خانواده های بازداشت شدگان مراسم اول ماه مه سنندج، روز چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ماه، در مقابل ساختمان شورای شهر

سنندج تجمع کرده و خواستار آزادی دستگیر شدگان شدند.

گفته می شود که بازداشت شدگان از سوی ماموران رژیم مورد ضرب و شتم قرار گرفته اند.

از سوی دیگر روز چهارشنبه حکم بازداشت خالد سواری، شیث امانی و بهزاد سهرابی صادر شده و شیث امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار که جهت شکایت از ماموران انتظامی به دادگاه مراجعه کرده بود به وسیله ماموران امنیتی بازداشت شده است.

برخی گزارشها نیز حاکیست که، ماموران رژیم با لباس شخصی به دنبال دستگیری فعالین کارگری در شهر سنندج هستند.

تجمع کارگران و خانواده های

بازداشت شدگان اول ماه مه در

مقابل شورای شهر سنندج

صبح روز یکشنبه ۱۶ اردیبهشت ماه جمعی از کارگران و خانواده های بازداشت شدگان مراسم اول ماه مه در مقابل شورای سنندج تجمع کردند. قبل از این تجمع که از ساعت ۹ صبح آغاز شد، شمار زیادی از ماموران انتظامی و لباس شخصی در اطراف ساختمان شورای شهر مستقر شده بودند.

به دنبال این تجمع ۴ نفر از نمایندگان کارگران با اعضای شورای شهر سنندج به مذاکره پرداخته و اعضای شورای شهر پس از تماس با استانداری کردستان به نمایندگان کارگران اعلام کردند که به غیر از "شیث امانی" و صدیق کریمی"

دیگر کارگران بازداشت شده با قرار وثیقه آزاد خواهند شد.

در واکنش به شرط اعضای شورای شهر، نمایندگان کارگران تاکید کردند که بازداشت شدگان جرمی مرتکب نشده اند و هیچ وثیقی هم ندارند تا در قبال آن آزاد شوند.

پس از تاکید نمایندگان کارگران بر خواستههایشان مبنی بر آزادی بی قید و شرط بازداشت شدگان، عصر روز یکشنبه جلسه ای در فرمانداری سنندج جهت بررسی درخواستهای کارگران برگزار شد که نتایج آن هنوز مشخص نیست.

گزارشی از برگزاری مراسم دیگری در اول ماه مه در مریوان

روز سه شنبه ۱۱ اردیبهشت ماه برابر با اول ماه مه انجمن زنان شهر مریوان، مراسمی را به مناسبت روز جهانی کارگر برگزار کرد.

در جریان این مراسم که در میدان "شبرنگ" که محل تجمع اکثریت کارگران شهر مریوان است برگزار شد، شرکت کنندگان ضمن تبریک روز جهانی کارگر به کارگران حاضر در محل، این روز را گرامی داشتند.

در ادامه مراسم یکی از شرکت کنندگان سخنانی را در رابطه با اول ماه مه و همچنین درخواست برای آزادی بی قید و شرط "محمود صالحی" و ضرورت همبستگی کارگران ایراد کرد که به تائید شرکت کنندگان رسید.

اعضای انجمن زنان مریوان پس از این مراسم که در میان شور و شوق حاضرین به پایان رسید، به چندین محل کارگری

دیگر فته و روز جهانی کارگر را به کارگران مریوان تبریک گفتند.

بر اساس خبر دیگری از مریوان بازداشت شدگان روز جهانی کارگر این شهر با قرار وثیقه ۳ میلیون تومانی آزاد شده اند.

محمود صالحی در

خیابان های تهران :

بازخوانی یک پیروزی

کیوان امیری الیاس اختصاصی وبلاگ کارگر ۱۱ اردیبهشت ۸۶، مراسم روز جهانی کارگر - تهران

صدها کارگر در حالی که فریاد می

زدند "محمود صالحی آزاد باید گردد" خواستار آزادی محمود صالحی شدند. وقتی جمعیت از ورزشگاه شیرودی خارج شد، در

حالی که این شعار را تکرار می کردیم نگاهم به پارچه نوشت بزرگی افتاد که روی پل هوایی نصب شده بود، "کارگر زندانی محمود صالحی آزاد باید گردد" از این پیروزی احساس خوشحالی می کردم! اکنون خواست آزادی محمود به خیابان های تهران کشیده شده بود

یادم می آید که در یادداشتی درباره ی محمود صالحی در همین وبلاگ و چند روز پیش از مراسم نوشته بودم:

"محمود صالحی از فعالین کارگری

است که سنت برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه را در بدترین شرایط در کردستان زنده نگاه داشته است. به عبارت بهتر نام محمود صالحی با

برگزاری مراسم مستقل روز کارگر در ایران گره خورده است. او اثبات کرده است که به برگزاری مراسم اول ماه مه در کوهستان های کردستان و در اطراف شهرها یا در سالن های سربسته رضایت نمی دهد و خواستار کشیده شدن این مراسم به خیابان هاست. جایی که توده های بی شمار کارگر می توانند به شیوه ای رادیکال به بیان خواسته هاشان بپردازند. امسال جنبش کارگری و متحدانش مراسم اول ماه مه را نه فقط در کردستان بلکه در گوشه گوشه ی ایران برگزار خواهند کرد و شعار آزادی محمود صالحی را سر خواهند داد و تاکید خواهند کرد که با ایجاد صف همبستگی طبقاتی و نیروی مبارزه متحدانه محمود صالحی از زندان آزاد می شود." به نظر قابل پیش بینی می رسید که محمود صالحی این زبان گویا و رادیکال طبقه ی کارگر ایران و مردم کردستان که سنت برگزاری علنی مراسم روز جهانی کارگر را may زنده نگه داشته است از مراسم ۱ امسال حذف ناشدنی است.

این در شرایطی است که دوقرادی ها از هم اکنون مشغول جوسازی هستند تا مردم را به شرکت در انتخابات مجلس ترغیب کنند، به صورت متقابل جناح دیگر حکومت هم شروع به فعالیت کرده است. فکر می کنم از همین حالا باید تاکید کنیم که مساله ی جنبش کارگری انتخاب بین آلترناتیوهای بد و بدتر حکومت اسلامی و بورژوازی نیست. جنبش کارگری انتخاب خودش را کرده است! انتخاب ما محمود صالحی است! این را در خیابان های تهران فریاد کشیده ایم و خواهیم کشید!

بیست نهم آوریل ۲۰۰۷

به کمیته زنان فدراسیون اتحادیه

کارگری بین المللی

(آی تی یوسی)

خانم کامالان گرامی

همسر محمود صالحی، فعال برگزاری اول ماه مه و سخنگوی "کمیته هماهنگی رای ایجاد تشکل" ربوده و زندانی شده است. من بعنوان یک زن، که مطالبات آزادی خواهانه و حق طلبانه خود را دارم، بعنوان یک همسر، که در آرمانخواهی و رزمندگی یار زندگی، شریک و بعنوان یک مادر، که یک زندگی آرام و پر از رفاه برای بچه های خود و همه بچه های جهان را خواستارم، برای رها کردن همسر از شما تقاضای یاری میکنم.

همانطور که اطلاع دارید محمود و همراهانش را در اول ماه ۲۰۰۴ در شهر سقز واقع در استان کردستان دستگیر کردند. ماموران مسلح آنها را بخاطر تلاش برای برگزاری مستقل روز جهانی کارگر گرفتند و تحت آزار قرار دادند. من جز نخستین زنانی بودم که به همراه عه نئی از همسران دستگیر شدگان و آزادگان شهر به جلو دادگاه انقلاب رفتم و به آن اقدام سرکوبگرانه اعتراض کردیم. مقامات قضائی برای عقب نشاندن اعتراضاتی که در داخل و خارج وسعت گرفت دست به پرورده سازی زدند. حقیقت آن بود که محمود و همراهانشان را به این خاطر گرفته بودند که با تلاش برای برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه نشان داده بودند که طبقه کارگر مستقل است؛ حقوق بر حق خود را دارد و حاضر است برای تحقق آن حقوق مبارزه کند. پرونده سازان با جعل اتهاماتی واهی خواستند وانمود کنند که مسئله مربوط به اول ماه مه نیست و به این ترتیب حداقل مانعی در برابر اعتراضات نهادها و تشکلهای کارگری درست کنند. تداوم اعتراضات و گستردگی آن ثابت کرد که کسی فریب پرورده سازان را نمیخورد. مقامات پرونده ساز در زیر فشارهای مبارزاتی تا

حدودی عقب نشستند. اما تا عقب راندن کامل آنها هنوز راهی باقی است.

روز ۹ آوریل ۲۰۰۷، یعنی درست ۲۱ روز مانده به روز جهانی کارگر محمود را تحت این عنوان که دادستان و فرماندار قصد دارند پیرامون برگزاری اول ماه مه امسال با وی صحبت کنند به دادستانی کشاندند. آنها در آنجا بجای مذاکره حکم دادگاهی را به او اعلام کردند که به هیچ وجه قانونی عمل نکرده بود. طبق این حکم همسر به یکسال زندان تعزیری و سه سال زندان تعلیقی محکوم شده بود. در دادگاه محمود اعتراض کنان به حکم و نحوه دستگیری خود از امضای حکم خودداری کرد. مقامات که از ترس اعتراض مردم آزاده و کارگران مبارز به فریب متوسل شده بودند دست به کاری غیرانسانی زدند آنها به شوهرم اجازه ندادند با من و فرزندانم خداحافظی کند و حتی به او اجازه ندادند داروهایش را با خود ببرد. آنها او را از همانجا به زندان سنندج، مرکز استان کردستان، منتقل کردند. در حالیکه طبق گفته آقای شریف، وکیل محمود، اینکار غیرقانونی است. بنا به گفته ایشان طبق قوانین ایران مجرم باید در شهر محل ارتکاب جرم زندانی شود. البته از نظر ما و فعالین جنبش کارگری ایران آنها خود مجرمند و نه محمود و همراهانش. اما فعلا در اینجا زور حکم میکند. بهر حال آنها به این خیال خام محمود را به سنندج برده اند که تا از پستیانی توده نئی مردم سقز محروم شود. اما از نفوذ محمود در شهر ۷۰۰ هزار نفری سنندج بی خبرند. آنها محمود را گرفتند تا به همراه رفقایش مراسم مستقل ماه مه را در سقز برگزار نکنند، اما فراموش میکنند که تلاش و تصمیم برای برگزاری روز جهانی کارگر در ایران همیشه در سطحی سراسری و به شیوه نئی جمعی پیش رفته و سنندج برای چندین سال در مرکز این تلاشها و تصمیم گیریها بوده است. این امید هست که امسال کارگران روز جهانیمان را به طرزی گستره تر و با شکوه تر برگزار کنند. محمود یکی از کلیه های خود را از دست داده و کلیه دیگرش نیز در حال از کار افتادن

است. او بطور مداوم باید تحت نظر پزشک باشد و گرنه جاننش در خطر است. من که نان آور فعلی خانواده هستم باید بطور مداوم بین سنندج و سقز در رفت و آمد باشم. فاصله این دو شهر بیش از ۳۰۰ کیلومتر است. بچه هایم نیز برای دیدن پدرانشان باید همین فاصله را طی کنند. آنها دانش آموزند و باید به مدرسه بروند. ما همه این مشکلات را تحمل میکنیم تا مطمئن شویم که محمود در زندان دچار مشکل کلیه اش نشود. آنها تمام ترفندها و فشارها را بکار گرفته اند تا خانواده ما فلج شود و نتوانیم از محمود مراقبت لازم را به عمل آوریم.

اما محمود فقط متعلق به ما نیست. او تمام تلاش و توان خود را وقف آگاه کردن، متشکل کردن و بهبود شرایط کار و زندگی طبقه کارگر کرده است. یکی از اتهاماتی که در طی بازجوییهای اخیر به محمود نسبت دادند این بود که او در سال ۱۳۸۲ طی یک جدول و بر اساس قانون کار و واقعیات اقتصاد ایران حداقل درآمد برای یک خانواده ۵ نفره کارگری را محاسبه و پخش کرد. او همیشه منتقد میزان حداقل دستمزدی بوده که شورای عالی کار تعیین کرده است. چرا؟ من برای شما یک مثال میزنم. شورای عالی کار امسال حداقل دستمزد را ۱۸۳ هزار تومان تعیین کرد، در حالیکه طبق بررسیهای بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران کسی که درآمدش کمتر از ۴۰۰ هزار تومان باشد زیر خط فقر زندگی میکند. خوب محمود و محمودها میپرسند شما که در سال گذشته فقط از فروش نفت ۵۶ میلیارد دلار درآمد داشته اید، این پولها را چکار کره اید؟ چرا طبقه ما، که تولید کننده این ثروتهاست، باید خود در فقر و گرسنگی باشد. محمود در کنار فعالین دیگر کارگری این سئوالات و سئوالات مشابهی را مطرح کرده و میکنند. او بعنوان فعال برگزاری اول ماه مه و سخنگوی "کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل" به بی حقوقیها و اجحافات معترض است که روزانه علیه طبقه کارگر اعمال میشود. کارگران آگاه و فعالان کارگری، مدافعین حقوق بشر و همه انسانهای آزاده امسال با برگزاری با شکوه تر اول ماه مه و تشدید فعالیت در ایجاد تشکل مستقل کارگری

نشان خواهند که محمود متعلق به آنهاست و او را تنها نخواهند گذاشت.

می بخشید که ناه ام کمی طولانی شد. وقتی محمود و همراهانش را در اول ماه مه ۲۰۰۴ دستگیر کردند شما به مبارزه ما برای رهائی و تبرئه آنها پیوستید. این مبارزه همچنان ادامه دارد و با دستگیری محمود لازم است که تشدید نیز بشود. تلاش برای آزاد کردن محمود و تبرئه او و همراهانش بخشی از تلاش ما برای تحمیل حق برگزاری مراسم مستقل در ایران است. از این گذشته من بعنوان یک همسر و یک مادر نگران وضع تندرستی محمود هستم. همه اینها سبب شده تا من این نامه را بنویسم و برای گذاشتن فشار بیشتر بر مقامات قضائی ایران در جهت آزادی محمود و تبرئه همه دستگیر شدگان اول ماه مه سقز تقاضای کمک همه جنبه تری کنم. شما در طی مبارزه سه ساله ما نقش قابل امتنانی ایفا کرده اید و من امیدوارم که این نقش برجسته تر گردد.

ارادتمند شما

نجیبه صالح زاده

همسر محمود صالحی

ادامه اعتراضات دانشجویی در

دانشگاه امیرکبیر

صبح روز یکشنبه ۱۶ اردیبهشت ماه دانشجویان دانشکده "معدن متالورژی و نفت" دانشگاه صنعتی امیرکبیر در ادامه تحصن خود در اعتراض به ربوده شدن "احمد قصابان" و بازداشت "بابک زمانیان"، در مقابل دانشکده معدن تجمع کردند.

به دنبال این تجمع، عوامل بسیجی نیز تجمع کرده و یک نفر از دانشجویان را مورد ضرب و شتم قرار دادند، اما دانشجویان سرود "یار دبستانی" را به

صورت دستجمعی خوانده و علیه عوامل بسیجی شعار دادند

دانشجویان متحصن علیرغم تهدیدات عوامل بسیج دانشگاه امیرکبیر، با سردادن شعارهای "انقلاب فرهنگی"، توطئه بسیج است" و "توپ تانک بسیجی دیگر اثر ندارد" به اعتراض خود ادامه داده و خواستار آزادی دانشجویان بازداشت شده شدند

فراخوان به تمامی آزادی

خواهان و حامیان کارگران

وضعیت جامعه ی ایران بحرانی است. تنها بدیل جمهوری اسلامی سرکوب، سنگسار، ارباب، اعدام و کشتار است. رژیم هرگونه حرکت اعتراضی را سرکوب می کند. فعالین کارگری، معلمان، دانشجویان، زنان و... را دستگیر و مورد ضرب و شتم و شکنجه قرار می دهد. فقر و فلاکت روزافزون، طبقه کارگر و همه ی مزد و حقوق بگیران را هر روز به اعتصاب و تظاهرات و تجمع وامی دارد. نظم سرمایه هر روز به اشکال مختلف به سطح معیشت مزدبگیران یورش می آورد و به اشکال متفاوت آنان را بیشتر تحت فشار قرار می دهد. شاهدیم که بخش زیادی از کارگران از دریافت دستمزد خود برای ماه ها محروم می شوند. و زمانی که برای دریافت دستمزدهای معوقه شان اقدام به تجمع، اعتصاب و تظاهرات می کنند، مورد هجوم نیروهای انتظامی قرار می گیرند و به شدیدترین وجهی سرکوب می شوند. هر روز تعداد زیادتری از معترضین به فقر و فلاکت و استبداد، دستگیر و روانه ی زندان ها می شوند.

طبقه ی کارگر و سایر مزد و حقوق بگیران که اکثریت جمعیت را تشکیل می دهند در بدترین وضعیت اقتصادی، اجتماعی و سیاسی قرار داشته و از ابتدائی ترین امکانات برای ایجاد تشکل های مستقل خود محروم هستند.

لذا باتوجه به اینکه طبقه ی کارگر تنها نیروئی است که از توانمندی تغییر بنیادی جامعه برخوردار است، وظیفه ی هر انسان آزادی خواهی است که به دفاع از حقوق آنان برخیزد و به هر شکل ممکن از سرکوب وحشیانه ی مبارزات آنها جلوگیری بعمل آورد.

طی سال ها در سراسر اروپا، کاندا، استرالیا و... برای دفاع از حق تشکل همکاران مان در ایران در بعنوان اعتراض به شرکت جمهوری اسلامی در اجلاس سالانه ی سازمان جهانی کار (ILO) اقداماتی را انجام داده و به جهانیان اعلام کرده ایم که شرکت کنندگان در جلسه سالیانه سازمان جهانی کار که از طرف ایران به این کنفرانس فرستاده می شوند، نمایندگان منتخب کارگران ایران نیستند بلکه نمایندگان رژیم استبدادی سرمایه داری و سرکوب گران فعالین کارگری برای ایجاد تشکل مستقل می باشند.

به همین مناسبت امسال در روز ۸-۶-۲۰۰۷ در مقابل سازمان جهانی کار در ژنو یک آکسیون اعتراضی را به پیش خواهیم برد.

لذا از همه ی افراد آزادی خواه، احزاب، سازمان های سیاسی و مدافعین جنبش اجتماعی کارگران و زحمتکشان دعوت می کنیم که فعالانه در این گردهمایی اعتراضی شرکت نمایند.

تا با حرکت متحد خود ضمن اعتراض به مسئولین سازمان جهانی کار برای پذیرش نمایندگان دولت جمهوری اسلامی، اعتراض شدید خود را نسبت به عملکرد تاقنونی رژیم در مورد کارگران و سایر حقوق بگیران به گوش جهانیان برسانیم...

کمپین فعالین جنبش کارگری ایران در

خارج از کشور:

۱- کانون

همبستگی با

کارگران ایران -

کلن

۲- کمیته

همبستگی با

کارگران ایران -
هامبورگ

● ۳- کانون

همبستگی با جنبش
کارگری ایران -
هانوفر

● ۴- کانون همبستگی

با جنبش کارگری
ایران - فرانکفورت
و حومه

● ۵- اتحاد بین لملی

در حمایت از
کارگران ردايران)
انگلستان - فرانسه
- سوئیس - سوئد
- کانادا - دانمارک)

● ۶- کمیته

همبستگی با
کارگران ایران -
استرالیا

● ۷- کمیته

همبستگی
سوسیالیستی با
کارگران ایران -
پاریس

● ۸- جمعی از

کارگران پیشرو
تبعیدی - سوئیس

ما مصرانه علاقمندیم تا بدور از اختلافات و تنش های رایج در بین نیروها و فعالین کارگری در خارج از کشور - که بحث آن میتواند در جا و مکان و فضای دیگری دنبال گردد - در فضایی دمکراتیک و صمیمانه با هم بسوی خواسته ها و علایق جنبش کارگری ایران و فعالین آن که همگامی و همکاری مشترک ما را می طلبد گام برداریم . انتظار داریم همه آن نیروها و کسانی که راه سازمان و سامان یابی تشکلهای مستقل کارگری را در ایران دنبال می کنند در آکسیون

۸ یونی جلوی سازمان جهانی کار دست در دست هم گذاشته متحدان" در راه به عقب نشینی وادار کردن جمهوری اسلامی بکوشیم.

دوستان گرامی ، فعالین

آزادبخواه ، مدافعین حقوق

کارگران ، معلمان ، پرستاران ،

زنان و دانشجویان

همانگونه که اطلاع دارید رژیم

جمهوری اسلامی ایران با موج روبه

افزایش اعتصابات و اعتراضات اجتماعی

مواجه است . در این راه ابزاری بجز

سرکوب و فریب افکار عمومی داخل

و خارج در دست ندارد. بهمین دلیل

سالانه هیئتی را بعنوان نماینده کارگران

ایران به جلسات سازمان جهانی کار که

در ماه ژوئن (یونی) برگزار میشود

گسیل میدارد که نماینده کارگران ایران

نیستند و این افراد سرکوبگران و مزدوران

خود رژیم هستند .

فعالین جنبش کارگری هرساله در این

ایام حرکت های اعتراضی را انجام

میدهند که در ۲ سال گذشته این

حرکت اعتراضی در شهر ژنو برگزار شد

و توانست تاثیر قابل توجهی روی حرکت

اعتراضی کارگران ، معلمان ، پرستاران

و دیگر حقوق بگیران جامعه داشته باشد

.

با همین تجربه فعالین جنبش کارگری

ایران در اکثر کشورهای جهان قصد یک

حرکت اعتراضی در مقابل سازمان

جهانی کار را دارند که بتوانند ضمن

اعتراض شدید به رژیم اسلامی ایران

بعنوان پایمال کننده حقوق کارگران

وزحمتکشان ایران و سازمان جهانی کار

بخاطر پذیرفتن این مزدوران بعنوان

نماینده کارگران ایران، حمایت خود را از

جنبش کارگران ، معلمان ، زنان و دانشجویان اعلام نماییم و در مقابل نمایندگان کشورهای دیگر جهان رژیم جمهوری اسلامی را رسواتر نماییم .

بدینوسیله ما از تمامی دوستان و فعالین جنبش

های کارگری و اجتماعی دعوت میکنیم که در

این حرکت اعتراضی شرکت نموده و تلاش کنیم

که مانند ۲ سال گذشته این حرکت اعتراضی

هرچه باشکوه تر برگزار گردد. ما از کلیه

دوستانی که مایلند در برگزاری این حرکت فعال

باشند درخواست میکنیم که ایمیل آدرس خود

را برای ما بفرستند تا بتوانیم با آنها تماس گرفته

و ارتباط برقرار کنیم. از آنجایی که این حرکت

اعتراضی فرا سازمانی و فرا گروهی است هر کدام از

دوستان گرامی میتوانند بشکل جمع های

مختلف تماس گرفته تا امکان سازماندهی فراهم

گردد. ما منتظر دریافت نظرات و پیشنهادات شما

عزیزان جهت هر چه با شکوه برگزار کردن این

حرکت اعتراضی میباشیم .

این اطلاعیه موقت و مربوط به سوییس میباشد .

اطلاعیه های تکمیلی و کمیته های کشور های

مختلف متعاقباً به اطلاع شما خواهد رسید. برای

دریافت اطلاعات بیشتر به سایت های ایرانی در

سوییس و وبلاک

[/http://jonbeshetabeedi.blogfa.com](http://jonbeshetabeedi.blogfa.com)

مراجعه نمایید .

زمان برگزاری : جمعه ۸ ژوئن (یونی) در شهر ژنو

میباشد .

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در

ایران - سوییس

جمعی از کارگران پیشرو تبعیدی در سوییس

جمعی از معلمان تبعیدی در سوییس

جمعی از زنان مترقی و مبارز در سوییس

جمعی از دانشجویان تبعیدی در سوییس

ایمیل آدرس تماس :

kargar1357@hotmail.com

تلفن تماس :

بر قرار باد همبستگی بین

المللی مبارزات کارگران جهان

بر علیه نظام سرمایه داری